

Rensdyret *Rikke*

besøger en genbrugsstation

Med denne børnebog om Rensdyret Rikke ønsker Vand og Affald at præsentere begrebet genbrug for de ældste børnehavebørn og indskolingen.

Bogen kan skabe dialog om begrebet affald og bevidstgøre børnene om, at affald kan få nyt liv ved at indgå som råvare i nye produkter. Den kan også bruges som optakt til, at børnene skal på tur til genbrugspladsen.

Udgivet af Odense Renovation A/S

1. oplag, 2015

Tekst: Dorthe Lind

Tegninger: Carsten Poulsen

Redaktion: HR- og kommunikationsafdelingen, Odense Renovation A/S

ISBN: 978-87-995410-2-7

Derfor er det vigtigt at gøre det til en naturlig ting for børn at vise omtanke.

Vi løber tør for visse råvarer som guld, kobber og zink indenfor få årtier. og ansvar for affald som ressource i vores dagligdag.

På hver side gemmer der sig en guldmønt, som børnene kan lede efter. Guldmønten er symbol på, at affaldet er værdifuldt.

1. udgave i Svendborg Kommune tilrettet af Hanne Klit og udgivet i 2016 af Vand og Affald Ryttermarken 21 5700 Svendborg www.vandogaffald.dk

I samme serie: Rensdyret Rikke på tur i skoven, 2008

12

Rensdyret
Rikke

besøger en genbrugsstation

Kender du Rensdyret Rikke?

Hun bor i zoologisk have og har et stort, flot gevir, der stritter langt ud over ørerne.

Rikke har fået en ny ven.

Han hedder Gustav.

Han har store ører og krøllet hår, der stritter langt ud over ørerne.

En dag spørger Gustav, om Rikke vil med ham på arbejde. Rikke er meget nysgerrig, og hun er meget klar.

- Hvad er dit arbejde? Hvornår skal vi af sted? Hvor er det? spørger Rikke Rensdyr og glæder sig for vildt.

Da Gustav kommer næste morgen, står Rikke og den rare dyrepasser og venter på ham. Rikke har lige spist dejlig rensdyr-morgenmad, som dyrepassereren har lavet til hende.

- Hej Gustav, så er det nu, vi skal hen på dit arbejde.

Rikke hopper på alle 4 ben, fordi hun glæder sig så meget.

Rikke og Gustav vinker farvel til den rare dyrepasser, og de går.

- Hvad er du egentlig? spørger Rikke.

- Hvad mener du? spørger Gustav og klør sig i nakken.

- Altså, jeg er et rensdyr, men hvad er du? siger Rikke og retter lidt på pelsen.

- Nåå... jeg er en genbrugsvejleder, siger Gustav.

- Vi er jo alle et eller andet, siger Rikke og smiler.

- Det er første gang, der kommer et rensdyr på besøg på mit arbejde, siger genbrugsvejleder Gustav, mens de går. - Men der kommer tusindvis af store og små mennesker hvert år.

- Ja, det gør der også ude i min zoologisk have, siger Rikke glad.

- De kommer og kigger på mig. Og tager masser af billeder af mig og mine venner i vores haver og huse. Tager de også billeder af dig?

- Nej, griner genbrugsvejleder Gustav. Men jeg har jo heller ikke sådan et flot gevir som dig, og kun 2 ben.

Rikke Rensdyr smiler og hopper, fordi hun er så glad.

- Så er vi her, siger Gustav og slår ud med armene.

Rikke kigger rundt. Foran hende står en masse små huse på en lang række. De er næsten helt ens.

- Bor dyrene derinde? Og hvorfor er der ingen vinduer i deres huse? Rikke ser forvirret ud.

Gustav griner. - Det er ikke huse, det er containere. Og containerne er ikke til dyr, de er til affald. Til ting og sager. Det her er en genbrugsplads. Her samler vi ting sammen, som kan bruges igen.

De går rundt og kigger ind i containerne. De er fyldt med fine ting: Dåser i mange farver; grønne og brune flasker, der skinner i solen, røde mursten, grene fra et træ og bøger med flotte billeder udenpå.

- Sikke mange fine ting, siger Rikke.

Rikke kigger på genbrugsvejleder Gustavs fine tøj og kasket. Sådan et sæt vil hun gerne have.

- Gustav? siger Rikke og lægger hovedet lidt på skrå og kigger sødt op på ham. - Må jeg ikke prøve at være genbrugsvejleder?

- Jo, super ide, siger genbrugsvejleder Gustav. Vent her....

3 minutter senere har de 2 venner ens tøj på.

- Nu er jeg et genbrugsrensdyr, siger Rikke stolt.

- Hvad laver du egentlig som genbrugsvejleder? spørger Rikke.

- Jeg hjælper folk med at finde den rigtige container til de ting, de kommer med, siger Gustav. - Der er mange containere, så det kan være lidt svært at finde den rigtige container til tingene. Og jeg fortæller folk, hvad tingene i containerne bliver lavet om til.

I det samme kører en bil ind på genbrugspladsen.

- Se, siger Rikke, - den der bil har en unge bagpå. Den holder fast i morens hale. Hvorfor står der en masse kasser på ungens ryg?

- Ih, Rikke, griner Gustav. -Det er bare en trailer, ikke en unge. En bil kan ikke få unger. Folk bruger traileren til at køre ting på genbrugspladsen, som de ikke skal bruge mere.

- Hvad skal du bruge alle de papkasser til? spørger Rikke undrende. Gustav griner: Tingene er ikke til mig. Jeg passer bare på dem her på genbrugspladsen, ligesom dyrepasseren passer på dyrene i zoo.

En dame træder ud af bilen med traileren: Undskyld, men hvor skal mine papkasser hen?

- De skal i containeren til pap, siger Gustav og peger. Så bliver de lavet om til nye papkasser på en papfabrik.

- Smart, siger damen.

- Smart, siger Rikke.

Rikke og Gustav går rundt på genbrugspladsen og kigger. De kommer til en container med sorte ringe.

- Nice, råber Rikke glad. -En hel container fyldt med baderinge! Sejt! Må jeg ikke få en med hjem til min ven, søkoen? Hun elsker at bade dagen lang.

- Altså, Rikke, griner genbrugsvejleder Gustav, det er ikke baderinge. Det er bildæk.

- Hvorfor ligger de her? spørger Rikke.

- De er alle sammen gået i stykker. Vi gemmer dem her i containeren, indtil den er fyldt op. Så kører vi alle dækkene til en fabrik. På fabrikken laver de dem om til nye dæk.

- Smart at de kan laves om, siger Rikke. Hun var stille lidt. Så sagde hun: Kan jeg også blive lavet om, når jeg går i stykker?

- Øhh, det tror jeg, siger genbrugsvejleder Gustav. - Men spørg den rare dy-repasser. Jeg ved mest om ting og sager, og han ved mest om dyr.

- Her gemmer der sig guld, sølv og kobber! siger genbrugsvejleder Gustav, da de går forbi nogle containere fyldt med computere, mobiltelefoner, lange ledninger og store fjernsyn.

- Hvad er guld, sølv og kobber? spørger Rikke Rensdyr.

- Det er forskellige slags metal. Det er meget hårdt. Og der kan gå strøm igennem det.

- Sejt! Hvordan laver man egentlig metal? spørger Rikke.

- Man graver det ud af bjerge i lande langt væk fra Danmark. I Australien og Brasilien er der mange guldminer og kobberminer. Men der er ikke så meget tilbage inde i bjergene, så derfor skal vi passe på det metal, vi allerede har gravet ud.

- Jeg elsker at passe på ting, siger Rikke og samler en ledning op fra jorden med geviret og lægger den ned i containeren til ledninger.

- Jeg er god til dit arbejde, ikke?

Pludselig lød der en frygtelig larm. En stor lastbil var ved at løfte en container med flasker op på lastbilen.

- Hov, se! Lastbilen stjæler genbrugstingene - han kører væk med alt det skinnende glas! råber Rikke. - Jeg spurter hen og stopper ham!

- Stop, stop, Rensdyr Rikke, sådan er det ikke. Jeg har ringet efter lastbilen, fordi containeren med marmeladeglas og flasker var fuld, siger Gustav.

- Lastbilen kører det hen til en flaskefabrik. Der smelter de det hele i en stor ovn. Så bliver det til nye marmeladeglas eller flasker med jordbærsaft.

- Sejt, siger Rikke og vinker til manden i lastbilen.

- Hjælp, hjælp! Papkasse-damen kommer løbende hen imod dem.

- Hvad sker der? spørger genbrugsvejleder Gustav.

- Jeg har tabt min perlekæde, som jeg har fået af min mormor.

Og så går damen, genbrugsvejlederen og rensdyret i gang med at lede. De leder og leder. Pludselig råber Rikke: Der er den! Nede i bunden af pap-containeren.

Og 1-2-3 hopper hun højt op i luften på alle sine 4 ben og lander lige ned i pap-containeren. Hun roder rundt med geviret et kort øjeblik og stikker så hovedet ud af containeren og råber: Jeg har den!

- Godt arbejde, råber Gustav til hende. Men skynd dig op, man må ikke kravle ind i containerne.

På en af takkerne i geviret hænger halskæden. Den skinner.

- Tak! siger damen og giver Rikke et ordentligt kram. Og så kører damen hjem med en tom bil, en tom trailer og en perlekæde.

Tiden var inde til, at Gustav skulle følge Rikke hjem til zoo igen.

- Får jeg også en krammer af dig? siger Rikke, da de står foran hendes hus i zoo.

- Neej, men du får fem fede fingre, siger genbrugsvejleder Gustav, og så stak Rikke kloven højt op i luften og klaskede den mod genbrugsvejleders hånd. De grinede.

- Det var sjovt at se alle de ting på din genbrugsplads, siger Rikke. Hun gabte og vinkede farvel.

CAPD 2015

Den aften samlede Rikke alle sine venner omkring sig og fortalte om alt det, hun havde oplevet:

Om bildæk og flasker og papkasser, som mænd og damer kom hen på genbrugspladsen med, så det kunne blive lavet om til nye ting.

Og om hendes ven, genbrugsvejleder Gustav, der vidste alt om affald og passede godt på affaldet i alle containerne.

Da vennerne var gået i seng, lå Rikke længe i det bløde halm og kiggede på stjernerne. Hun prøvede at tælle dem. Det var svært, for der var mange. Men hun kunne godt tælle månen.

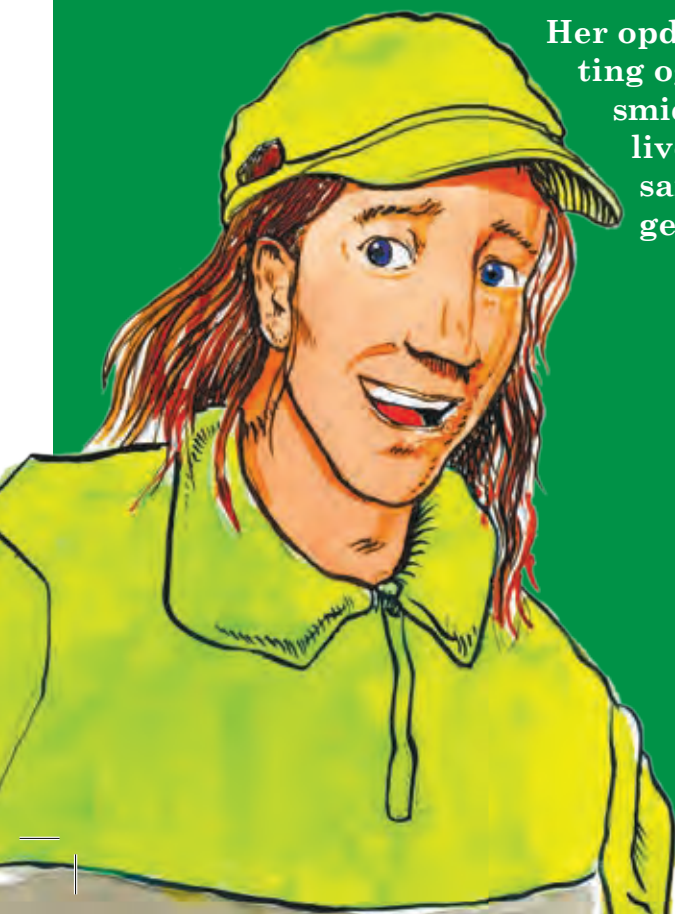
Snart faldt Rikke i søvn og drømte dejligt om rensdyr i gule kjoler og om guld og genbrug.

Rensdyret Rikke har fået en ny ven!
En dag tager hun med ham på
arbejde på en genbrugsplads.

Her opdager hun en verden af
ting og sager, som folk har
smidt ud, og hun lærer om
livet på en genbrugsplads -
sammen med sin nye ven,
genbrugsvejleder Gustav.

VA vand og affald

ISBN: 978-87-995410-2-7

